ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 20

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — 1841. — 26 *Ἰουλίου.*

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Κατασχετήριον τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει πλημμελειοδίκαις ἀνακριτοῦ. — Ἀποφάσεις 1) τρεῖς τοῦ ἐν Χαλκίδι δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. — 2) δύο τοῦ ἐν Ἀθήναις δικαστηρ. τῶν πρωτοδικῶν, ὡς ἐμποροδικῶν. — 3) τοῦ ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — Δηλοποιήσεις πλειστηριασμῶν. 1) τοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν. — 2) τέσσαρες τοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Λαμίᾳ πρωτοδικῶν. — 3) τοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΚΑΤΑΣΧΕΤΗΡΙΟΝ.

[Ἐλ. **14** Ἰουλίου]
[Ἀριθ. ἐγγράφ. **892.**] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. **278.**]

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει πλημμελειοδίκαις ἀνακριτής.

Ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης Πετράκος ἢ Πετρόπουλος, ἐκ Βερβαίνων τοῦ ὁμωνύμου δήμου τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας, κατηγορεῖται διὰ διαφόρους ἀπάτας, πράξεις προβλεπομένας καὶ τιμωρουμένας ἀπὸ τὸν ἰσχύοντα ποινικὸν νόμον·

Ἐπειδὴ ὁ διαληφθεὶς κατηγορούμενος εἶναι φυγὰς καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του, τοιοῦτος δὲ ὕποπτος καταδιώκεται καὶ διὰ κατασχετηρίου,

Διὰ ταῦτα λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 207 καὶ ἐπέκεινα τῆς ποινικῆς δικονομίας, πρὸς δὲ καὶ τὸ 221 τῆς αὐτῆς·

Παρακαλοῦμεν ὅλας τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ὅπως κατάσχωσιν ἢ συλλάβωσι τὸν ἀνωτέρω Ἰωάννην Πετράκον ἢ Πετρόπουλον, καὶ ἅμα καταληφθέντα, νὰ τὸν προσάξωσιν εἰς τὸ ἡμέτερον ἐν Τριπόλει τῆς Μαντινείας γραφεῖον καὶ νὰ τὸν παραδόσωσιν ἀσφαλῶς πρὸς ἡμᾶς, ἐκδόντας τὸ παρὸν κατασχετήριον.

Τὸ παρὸν κατασχετήριον θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου ἕτερον, εἰς τὴν ἡμετέραν καθέδραν, καὶ ἂν διατάξῃ τὸ δικαστικὸν συμβούλιον νὰ κοινοποιηθῇ δι' ἑνὸς ἢ καὶ πλειόνων περιοδικῶν φύλλων (ἄρθρα 222 καὶ 194 τῆς ποιν. δικονομίας).

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἡμετέρου κατασχετηρίου ἀνατίθεται εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν παρ' οἷς διατελῶμεν πλημμελειοδικῶν.

Ἐγένετο ἐν Τριπόλει, ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφείῳ τὴν 13 Ἰουνίου τοῦ 1841 ἔτους, ὑπεγράφη παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ παρ' ἡμῖν δικαστικοῦ γραμματέως, καὶ ἐσφραγίσθη μὲ τὴν ἐπίσημον σφραγῖδα τοῦ γραφείου μας.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ φυγαδίκου.

Ἐτῶν 22, ἀνάστημα ὑψηλόν, μάτια γαλανά, μύτη μετρία, στόμα μέτριον, λαιμὸν μακρόν, μαλλιὰ μαῦρα, [illegible] ἑλληνικὰ καὶ ὁμιλεῖ ἑλληνικά.

(Τ. Σ.) Ὁ ἀνακριτὴς Θ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.
Ὁ δικ. γραμματεὺς Ἀθ. Παππακωνσταντόπουλος.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ.

[Ἐλ. **9** Ἰουλίου] (1)
[Ἀριθ. ἐγγράφ. **78.**] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. **274**] ἀ.

Τὸ ἐν Χαλκίδι δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν·

Συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δικαστὰς Ἰωάννην Λεκάτην, προεδρεύοντα (κωλυομένου τοῦ προέδρου Ἀνδρέου Βούλγαρη), Δημήτριον Παπάγον, ἀνακριτὴν, Ἰωάννην Δοξαρᾶν, Ματθαῖον Πετρίτζαν πρῶτον πάρεδρον τοῦ δικαστηρίου τούτου, καὶ Γεώργιον Παππαμανόλην δικηγόρον προσληφθέντα κατ' ἐπικουρίαν (ἀπόντος δι' ἀδείας τοῦ δικαστοῦ Γεωργίου Χάν, καὶ κωλυομένων τῶν δευτέρου καὶ τρίτου παρέδρων Ἀποστόλου Βαρατάση καὶ Κωνσταντίνου Συμόνοβικ, τοῦ δὲ πταισματοδίκου Χαλκίδος Παναγιώτου Καλεβρᾶ ἐπίσης κωλυομένου·

Συνελθὸν εἰς δημοσίαν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν τὴν 26 Ἰουνίου 1841, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ ἀντεισαγγελέως Δημητρίου Ἰω. Βέλβη, καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Εὐαγγελινοῦ Ῥαΐση, ἵνα δικάσῃ τὸν Ἠλίαν Παναγιώτου ἐξ Ἀδριανουπόλεως, κάτοικον Σκιάθου, κατηγορούμενον ἐπὶ ἐξυβρίσεσι, ἀπόντα.

Τὴν τρίτην Φεβρουαρίου 1840 ὁ Νικόλαος Δημητρίου, κάτοικος Σκιάθου, παρουσιαθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖσε σταθμεύοντος ἐνωμοτάρχου τῆς 36 ἐνωμοτίας, ἐνεργοῦντος καθήκοντα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, κατεμήνυσε τὸν ἄνω εἰρημένον Ἠλίαν Παναγιώτου ἐξ Ἀδριανουπόλεως, ῥαπίσαντα αὐτὸν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην.

Ὅτι τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ἐνωμοτάρχου, παρουσιάσθη ὁ εἰς Σκιάθον σταθμεύων χωροφύλαξ Ἀναστάσιος Καστανέας, καὶ κατεμήνυσε τὸν ἴδιον Ἠλίαν Παναγιώτου, ὅτι διαταχθεὶς παρὰ τοῦ ἀνωτέρου του νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς γενομένης προσβολῆς, κατὰ τοῦ Νικολάου Δημητρίου, ἐξέτασεν τὸν αὐτὸν κατηγορούμενον περὶ τοῦ ὀνόματος, ἀλλ' οὗτος τῷ ἀπεκρίθη μὲ αἰσχρὰν λέξιν, τουτέστιν ὅτι ὀνομάζεται «Ποῦτζος.»

Διευθυνθεισῶν τῶν μηνύσεων τούτων εἰς τὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέα, ἐνεργήθη κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ ἀνάκρισις, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας καθυποβλήθη, εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον τῶν ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικῶν, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 59 τῆς 22 Ἀπριλίου 1840 βουλεύματός του, παρέπεμψε τὸν Ἠλίαν Παναγιώτου ἐξ Ἀδριανουπόλεως, κάτοικον Σκιάθου, ἐτῶν 45, ναύτην, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ νὰ δικασθῇ ὡς παραβάτης τοῦ ἄρθρ. 690 τοῦ ποιν. νόμου, τροπολογηθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουν. (8 Ἰουλίου) 1836 Β. Διατάγματος, περὶ τῶν ἄρθρ. 337 καὶ 690 τοῦ αὐτοῦ νόμου, καὶ τοῦ ἄρθρ. 22 τοῦ περὶ ἐξυβρίσεως ἐν γένει καὶ περὶ τύπου νόμου, ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω πράξεών του.

Κατὰ συνέπειαν ὁ ἐνταῦθα εἰσαγγελεὺς ἐκλήτευσε τὸν κατηγορούμενον, ὡς ἀπόντα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4221 τῆς 8 Μαρτίου ε. ἐ. κλητηρίου θεσπίσματος, τοῦ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου σήμερον, καὶ δικασθῇ συμφώνως μὲ τὸ ῥηθὲν βούλευμα, ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐνεφανίσθη.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 77 σημερινῆς ἀποφάσεως, διαταττούσης τὴν ἐρήμην τοῦ κατηγορημένου, συζήτησιν τῆς δίκης του.

Ἀκοῦσαν τὸν ἀντεισαγγελέα ἀπαγγείλαντα ἐν συνόψει τὴν ἔννοιαν τῆς κατηγορίας·

Ἐξετάσαν ἐνόρκως τὸν μάρτυρα Ἀναστάσιον Καστανέαν χωροφύλακα·

Ἀκοῦσαν τὰς ὑπὸ χρονολογίαν 3 Φεβρουαρίου 1840 ἐκθέσεις μηνύσεων, συνταχθείσαι κατ' αἴτησιν τοῦ καταμηνυτοῦ Νικολάου Δημητρίου καὶ Ἀναστασίου Καστανέα παρὰ τοῦ ἐν Σκιάθῳ σταθμεύοντος ἐνωμοτάρχου ἀναγνωσθείσης παρὰ τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ δικαστηρίου τούτου, τὸν ἀντεισαγγελέα ἀναπτύξαντα τὴν κατηγορίαν καὶ προτείναντα νὰ κηρυχθῇ ὁ κατηγορούμενος ἔνοχος τῶν ὁποίων κατηγορεῖται πράξεων, θεωρουμένης τῆς πρώτης, ὡς ἐπὶ βαρυντικῆς, καὶ νὰ καταδικασθῇ συγχρόνως ὁ αὐτὸς κατηγορούμενος εἰς τεσσάρων ἑβδομάδων φυλάκισιν ἐρήμης οὔσης τῆς δίκης του. Διελθὸν τὰ τῆς δικογραφίας ἔγγραφα σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ δὲν ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἔνορκον ἐξέτασιν τοῦ μάρτυρος Ἀναστασίου Καστανέα καὶ λοιπὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ὅτι ὁ κατηγορούμενος Ἠλίας Παναγιώτου Ἀδριανουπολίτης, τὴν 3 Φεβρουαρίου 1840 εἰς Σκιάθον ἐξύβρισεν ἔργῳ τὸν Νικόλαον Δημητρίου·

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἔνορκον μαρτυρίαν τοῦ Ἀναστασίου Καστανέα κλπ. περιστατικὰ ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ αὐτὸς κατηγορούμενος τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἐνῷ ὁ χωροφύλαξ Α. Καστανέας διαταχθεὶς παρὰ τοῦ ἀνωτέρου του νὰ ἐξετάσῃ περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ κατηγορουμένου· οὗτος (ὁ κατηγορούμενος) ἐξετασθεὶς παρὰ τοῦ εἰρημένου χωροφύλακος περὶ τοῦ ὀνόματος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν, ἔχοντα τὴν συνήθη στολήν του, καὶ κατὰ διαταγὴν, ὡς εἴρηται, τοῦ ἀνωτέρου του, θέλοντα νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὀνόματος τοῦ κατηγορουμένου, ὅτι ὀνομάζεται «Ποῦτζος»

Ἐπειδὴ ἑπομένως ὁ κατηγορούμενος διὰ τῆς ἀσέμνου ταύτης καὶ ἀπρεποῦς ἐκφράσεώς του καθύβρισε τὸν χωροφύλακαν Α. Καστανέα ἐνεργοῦντα τὰ τῆς ὑπερησίας του, καὶ παρεβίασε οὕτω τὸ ἄρθρ. 22 τοῦ περὶ ἐξυβρίσεων ἐν γένει καὶ περὶ τύπου νόμου διὰ τοὺς λόγους τούτους.

Ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ὑπ' ἀριθ. 77 ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου τὰ ἄρθρ. 462, 463, καὶ 82 τῆς ποινικ. δικονομίας, καὶ δικάζον ἐρήμην τὸν κατηγορούμενον.

Ἀποφασίζει.

Ὁ Ἠλίας Παναγιώτου Ἀδριανουπολίτης, κάτοικος Σκιάθου, ἐτῶν 45, ναύτης, κηρύττεται ἀθῶος τῆς κατ' αὐτοῦ γενομένης κατηγορίας, ἐπὶ ἐξυβρίσει δι' ἔργῳ κατὰ τοῦ Νικολάου Δημητρίου.

Ὁ αὐτὸς Ἠλίας Παναγιώτου κηρύττεται ἔνοχος ὅτι τὴν 3 Φεβρουαρίου 1841 εἰς Σκιάθον, καθύβρισε τὸν χωροφύλακα Α. Καστανέαν ἐνῷ ἐνεργοῦσεν αὐτὸς τὰ ἔργα τῆς ὑπερησίας του, ἀπαντήσας εἰς τὴν περὶ τοῦ ὀνόματός του ἐρώτησιν αὐτοῦ τοῦ χωροφύλακος, τὰ ἑξῆς. Ποῦτζον μὲ λένε, ἤτοι ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρ. 22 τοῦ περὶ ἐξυβρίσεων ἐν γένει καὶ λοιπὰ νόμου, καὶ δυνάμει αὐτοῦ ἔχοντος οὕτω » ὅστις δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων . . . . καθυβρίζει . . . . . χωροφύλακα . . . . . » διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας του ἢ ἐνῷ ἐνεργεῖ ταῦτα, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν » τὸ πολὺ ἑξ ἑβδομάδων.

Κατοικίζεται εἰς φυλάκισιν δύω ἑβδομάδων καὶ εἰς ὅλα τὰ τῆς δίκης ἔξοδα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικῶν τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους, καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθημερὸν εἰς δημοσίαν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν παρόντος τοῦ ἀντεισαγγελέως.

Ὁ προεδρεύων Ι. ΛΕΚΑΤΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΓΟΣ, Ι. ΔΟΞΑΡΑΣ,
Μ. ΠΕΤΡΙΤΖΗΣ, Γ. ΠΑΠΠΑΜΑΝΟΛΗΣ.
(Τ. Σ.) Ὁ ὑπογραμματεὺς Α. Ῥαΐσσης

[Ἐλλ. **9** Ἰουλίου.] (2)
(Ἀριθ. ἐγγράφ. 80.) [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. **274.**] β'.

Τὸ ἐν Χαλκίδι δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν·

Συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δικαστὰς Ἰωάννην Λεκάτην, προεδρεύοντα, κωλυομένου τοῦ προέδρου Ἀνδρέου Βούλγαρη, Δ. Παπάγον ἀνακριτὴν, Ἰωάννην Δοξαρᾶν, Ματθαῖον Πετρίτζην, πρῶτον πάρεδρον τοῦ δικαστηρίου τούτου, καὶ Γεώργιον Παππαμανόλην, δικηγόρον, προσληφθέντα κατ' ἐπικουρίαν ἀπόντος δι' ἀδείας τοῦ δικαστοῦ Γεωργίου Χὰν καὶ κωλυομένων τῶν δευτέρου καὶ τρίτου παρέδρων Ἀποστόλου Βαρατάση καὶ Κωνσταντίνου Συμόνοβικ τοῦ δὲ πταισματοδίκου Χαλκίδος Παναγιώτου Καλεβρᾶ ἐπίσης κωλυομένου.

Συνελθὸν εἰς δημοσίαν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἰουνίου 1841 ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ ἀντεισαγγελέως Δημητρίου Βάλβη καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Εὐαγγελινοῦ Ῥαΐσση, ἵνα δικάσῃ τὸν ἐπὶ κλοπῇ κατηγορούμενον Παναγιώτην ἐξ Ἰωαννίνων δασορύλακα ἀπόντα.

Τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Δεκεμβρίου 1839 ἐγένετο μήνυσις ἐνώπιον τοῦ δημοαστυνόμου Χαλκίδος, ὅτι εἰς χεῖρας τοῦ ἐκ χωρίου Μίστρου Παναγιώτου Καραμαντᾶ εὑρέθη εἷς ἵππος μελανόχρους κλεμμένος, ἀνήκων εἰς τὸν Ἰωάννην Ἀποστόλου ἀλλοδαπὸν — ὅτι ἐκ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐνεργηθείσης κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἐνταῦθα εἰσαγγελέως ἀνακρίσεως, ἐξήχθη ὅτι ὁ κλαπεὶς οὗτος ἵππος ἐπωλήθη ἀπὸ τὸν Παναγιώτην ἐξ Ἰωαννίνων πρώην δασορύλακα πρὸς τὸν εἰρημένον Παναγιώτην Καραμαντῆν διὰ δραχ. ἑξήκοντα πέντε.

Ὅτι τὸν ἵππον τοῦτον τὸν ἔκλεψε ὁ κατηγορούμενος Παναγιώτης ἐξ Ἰωαννίνων τὴν νύκτα τῆς 3 Νοεμβρίου 1839 εἰς τὸ χωρίον Μετόχι παρακολουθήσας ἐκεῖ τὸν ἀληθῆ ἰδιοκτήτην τοῦ ἵππου τούτου Ἰωάννην Ἀποστόλου προερχόμενον ἀπὸ Ξηροχώριον.

Ὑποβληθείσης τῆς ἀνωτέρω ἀνακρίσεως μετὰ τὸ πέρας εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, τοῦτο διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 97 τῆς 5 Ἰουνίου 1840 βουλεύματός του παρέπεμψε εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου τὸν εἰρημένον Ἰωάννην Παναγιώτου ἐτῶν 22 — 25 πρώην δασοφύλακα παρὰ τῷ πρώην δασονόμῳ Μέρκ, διὰ νὰ δικασθῇ ὡς παραβάτης τῶν ἄρθρ. 373 καὶ 376 § 7 τοῦ ποιν. νόμου, ἕνεκα τῆς ἀνωτέρω πράξεως του.

Κατὰ συνέπειαν ὁ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελεὺς, ἐκλήτευσε τὸν κατηγορούμενον ὡς ἀπόντα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4223 κλητηρίου θεσπίσματός του, νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου σήμερον, καὶ δικασθῇ συμφώνως μὲ τὸ ῥηθὲν βούλευμα, οὗτος δὲ δὲν ἐνεφανίσθη.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 79 σημερινῆς ἀποφάσεως, διαταττούσης τὴν ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου συζήτησιν τῆς δίκης του.

Ἀκοῦσαν τὸν ἀντεισαγγελέα ἀπαγγείλαντα ἐν συνόψει τὴν ἔννοιαν τῆς κατηγορίας.

Ἐξετάσαν ἐνόρκως τοὺς μάρτυρας Παναγιώτην Καραμαντᾶν, Γεροσταμάτην Τσακλὴν, Δῆμον Γεροπαναγιώτην, Ἀπόστολον Ζούκαν, καὶ Ἄλην ὀθωμανόν.

Ἀκοῦσαν τὰς ὑπὸ χρονολογίαν 30 Δεκεμβρίου καὶ 3 Φεβρουαρίου 1840 τρεῖς ἐκθέσεις κατασχέσεως τοῦ ἵππου, ὁρκίσεως καὶ ἐκτιμήσεως τοῦ πραγματογνώμονος ἀναγνωσθείσης παρὰ τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ δικαστηρίου τούτου. Τὸν ἀντεισαγγελέα ἀναπτύξαντα τὴν κατηγορίαν καὶ προτείναντα νὰ κηρυχθῇ ὁ κατηγορούμενος ἔνοχος τῆς ὁποίας κατηγορεῖται πράξεως, συγχρόνως δὲ νὰ καταδικασθῇ εἰς τρίμηνον φυλάκισιν ἐρήμης ἄνευ τῆς δίκης του· Διελθὸν τὰ τῆς δικογραφίας ἔγγραφα.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς καταθέσεις τῶν σήμερον ἐνόρκως ἐξετασθέντων μαρτύρων προκύπτουσιν τὰ ἑξῆς περιστατικά,

Ὅτι δύο τινὲς ξένοι ἔμποροι ἔχοντες ζῶα διὰ πώλησιν, κινήσαντες ἀπὸ Ξηροχώριον ἀπῆλθον εἰς χωρίον Μετόχι τοῦ δήμου Κηρόννηλέων, ὅπου ἔδωκαν κατ' ἀνταλλαγὴν δύο ἡμιόνους καὶ ἔλαβαν δύο ἵππους·

Ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας διαβαίνοντες ἀπὸ ἄλλα χωρία καὶ ἐπιστρέφοντες πάλιν εἰς Μετόχι, παρηκολούθη αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἐμπόρους, ὁ κατηγορούμενος Παναγιώτης Ἰωαννίτης·

Ὅτι ἀφοῦ ἔφθασαν οἱ δύο οὗτοι ξένοι μὲ τοὺς ἀνταλλαχθέντας ἵππους εἰς τὸ Μετόχιον, καὶ ὁ παρακολουθῶν αὐτοὺς Παναγιώτης Ἰωαννίτης, τὴν νύκτα ἐκείνην ἔχασαν τὸν ἕνα ἵππον καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν δὲν εὑρέθη οὔτε ὁ κατηγορούμενος εἰς τὸ Μετόχιον·

Ὅτι μεθ' ἡμέρας ὁ κατηγορούμενος ἐπῆγεν εἰς τὸ χωρίον Βλαχιᾶ ὅπου ἐπώλησεν ἕνα ἵππον εἰς τὸν Παναγιώτην Καραμαντᾶν διὰ δραχμὰς ἑξήντα πέντε· ὅτι οἱ εἰρημένοι δύο ξένοι μὴ δυνηθέντες νὰ ἀνεύρωσι τὸν ἵππον των, ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν Γιάννης Ἀποστόλου ἐκ Σερρῶν, ἄφησε ἐπιτρόπους του δι' ἐγγράφου τοὺς Μιχαὴλ Παππᾶ Στεργίου καὶ Ἀπόστολον Τζούκαν πρὸς ἀναζήτησιν καὶ ἀνεύρεσιν τοῦ κλαπέντος ἵππου·

Ὅτι μετὰ καιρὸν ὁ Α. Τζούκας εἰδοποιηθὲν ἀπὸ τὸν μάρτυρα Ἀλῆ, ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἵππος εὑρίσκεται εἰς τὸν Παναγιώτην Καραμαντᾶν, ἀνέφερα τοῦτο εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀστυνομίαν·

Ὅτι γενομένης ἀνακρίσεως ἀνεφάνη ὅτι ὁ ἵππος αὐτὸς ἦτον ἐκεῖνος ὁ κλαπεὶς εἰς Μετόχιον καὶ ὅτι ἐπωλήθη ἀπὸ τὸν Παναγιώτην Ἰωαννίτην εἰς τὸν Παναγιώτην Καραμαντᾶν εἰς χωρίον Βλαχιᾶ παρόντων πολλῶν διὰ δραχ. ἑξήντα πέντε.

Ὅτι ὁ αὐτὸς ἵππος ἐκτιμηθεὶς ἑπομένως παρ' ὁρκισθέντος πραγματογνώμονος διὰ δραχ. ὀγδοήντα ἕως ἐννενήντα, παραδοὺς διὰ τοῦ ἀνακριτοῦ εἰς τὸν Ἀπόστολον Τσούκαν εἰς τοῦ ὁποίου τὴν φύλαξιν καὶ μένει ἕως σήμερον·

Ἐπειδὴ ἐξ ὅλων τούτων ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ ἵππος αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ κλαπεὶς τὴν 3 Νοεμβρίου 1839 εἰς Μετόχι· ὅτι αὐτὸς ἐπωλήθη παρὰ τοῦ Π. Ἰωαννίτου παρὰ τὸν Π. Καραμαντᾶν, ὁ ὁποῖος Π. Ἰωαννίτης δὲν ἀποδεικνύεται ἂν τὸν ἠγόρασεν ἀπὸ ἄλλον τινά·

Ἐπειδὴ ἑπομένως ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κατηγορούμενος Π. Ἰωαννίτης τὴν νύκτα τῆς 3 Νοεμβρίου 1839 ἔκλεψεν εἰς τὸ χωρίον Μετόχι ἕνα μελανόχρουν ἵππον τοῦ ἐκ Σερρῶν Ἰωάννου Ἀποστόλου ἀξίας περίπου ἐννενήντα δραχμῶν·

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος διὰ τῆς πράξεώς του ταύτης, παρεβίασε τὸ ἄρθρ. 376 ὑπὸ τὴν ἐπιβαρυντικὴν περίστασιν τοῦ ἄρθρ. 376 § 7 τοῦ ποινικ. νόμου.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους·

Ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ὑπ' ἀριθ. 79 ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ τὰ ἄρθρα 462, 403 καὶ 82 τῆς ποινικ. δικονομίας δικάζον ἐρήμην τὸν κατηγορούμενον ἀποφασίζει.

Ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Παναγιώτης, ἐτῶν 22—25, δασοφύλαξ παρὰ τῷ πρώην δασονόμῳ Μέρκ κηρύττεται ἔνοχος ὅτι τὴν νύκτα τὴν 3 Νοεμβρίου 1839 ἔκλεψεν εἰς τὸ χωρίον Μετόχι ἕνα μελανόχρουν ἵππον τοῦ ἐκ Σερρῶν Ἰωάννου Ἀποστόλου, ὑπερβαίνοντα τὴν ἀξίαν τῶν εἴκοσι δραχ. ἀλλ' ὄχι καὶ τὴν τῶν τετρακοσίων, ἤτοι ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρ. 373, καὶ 376 § 7 τοῦ ποιν. νόμου καὶ δυνάμει αὐτῶν ἐχόντων οὕτω (ἄρθρ. 373) « Ἡ κλοπὴ ἥτις δὲν ἔχει κάμμίαν τῶν εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθρ. » 374 καὶ 375 ὁριζομένων ἐπιβαρυντικῶν ἰδιοτήτων τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐὰν » τῆς κλοπῆς τὸ ἀντικείμενον ὑπερβαίνῃ τὴν ἀξίαν τῶν εἴκοσι δραχμῶν » (ἄρθρ. 376) ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρύνουσα αἰτία θεωρεῖται ἂν ἡ κλοπὴ πραχθῇ· 7 ἐν καιρῷ νυκτός· καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν καὶ εἰς ὅλα τὰ τῆς δίκης ἔξοδα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ συμβουλίου των ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικῶν τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους, καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθημερὸν εἰς δημοσίαν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν παρόντος τοῦ ἀντεισαγγελέως.

Ὁ προεδρεύων δικ. Ι. ΛΕΚΑΤΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΓΟΣ, Ι. ΔΟΞΑΡΑΣ, Μ. ΠΕΤΡΙΤΖΗΣ, Γ. ΠΑΠΠΑΜΑΝΟΛΗΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς Ε. Ῥαίσσης

[Ἔλ. 9 Ἰουλίου.] (3)

[Ἀριθ. ἐγγράφ. 82.] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 275.]

Τὸ ἐν Χαλκίδι δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν·

Συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δικαστὰς Ἰωάννην Λεκάτην προεδρεύοντα, (κωλυομένου τοῦ προέδρου Ἀνδρέου Βούλγαρη), Δημήτριον Παπάγον ἀνακριτὴν, Ἰωάννην Δοξαρᾶν, καὶ τοὺς πρῶτον καὶ τρίτον παρέδρους τοῦ δικαστηρίου τούτου Ματθαῖον Πετρίτζην καὶ Κωνσταντῖνον Συμόνοβικ, ἀπόντος δ' ἀδείας τοῦ δικαστοῦ Γεωργίου Χὰν, καὶ κωλυομένου τοῦ δευτέρου παρέδρου Ἀποστόλου Βαρατάσση·

Συνελθὸν εἰς δημοσίαν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν τὴν τριακοστὴν Ἰουνίου 1841 ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέως Εὐσταθίου Ἀ. Τυπάλδου, καὶ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως Γεωργίου Ἰωάννου Μαντᾶ, ἵνα δικάσῃ τὸν Ἠλίαν Μανιάτην, τοῦ ὁποίου ἡ κατοικία, τὸ ἐπιτήδευμα καὶ ἡ ἡλικία εἶναι ἄγνωστα, κατηγορούμενον ἐπὶ κλοπῇ, ἀπόντα.

Τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην Ἰανουαρίου 1841, ὁ Ἰωάννης Σπυρόπουλος, κάτοικος Χαλκίδος, Κουρεὺς, παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ δημαστυνόμου Χαλκίδος, κατεμήνυσε τὸν ἄνω εἰρημένον Ἠλίαν Μανιάτην, ὡς ἀφαιρέσαντα τὴν νύκτα τῆς πρωτεραίας, αὐτογνωμόνως καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ καταμηνυτοῦ, ἀπὸ τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κουρεῖόν του, ἐν κιβώτιον ἐμπεριέχον διάφορα ἐνδύματα, δέκα δραχμὰς καὶ ἄλλα τινὰ ἀντικείμενα, ἀνήκοντα εἰς τὸν καταμηνυτὴν Ἰωάννην Σπυρόπουλον, καὶ τῶν ὁποίων ὅλων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς εἴκοσι δραχμὰς, οὐχὶ δὲ καὶ τὰς τετρακοσίας.

Μετὰ τὴν παραίωσιν τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐνεργηθείσης κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἐνταῦθα εἰσαγγελέως ἀνακρίσεως, καθυπεβλήθη αὕτη εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον τῶν ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικῶν, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 32 τῆς 6 Μαρτίου ε.ε. βουλεύματός του παρέπεμψε τὸν εἰρημένον Ἠλίαν Μανιάτην διὰ νὰ δικασθῇ ὡς παραβάτης τοῦ ἄρθ. 373 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Κατὰ συνέπειαν ὁ αὐτὸς εἰσαγγελεὺς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 4267 τῆς 13 Μαρτίου ε. ε. κλητηρίου ἐπικρίματός του, ἐκάλεσε τὸν κατηγορούμενον Ἠλίαν Μανιάτην ὡς ἀπόντα νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ δικαστηρίου τούτου σήμερον ἡμέραν δευτέραν, ὥραν 10 π. μ. καὶ δικασθῇ συμφώνως μὲ τὸ ἀνωτέρω βούλευμα, ἀλλ' οὗτος δὲν ἐνεφανίσθη·

Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν εἰς δημοσίαν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ὑπ' ἀριθ. 81 ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τούτου, διαταττούσης τὴν ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου συζήτησιν τῆς δίκης του·

Ἀκοῦσαν τὸν εἰσαγγελέα ἀπαγγείλαντα ἐν συνόψει τὴν ἔννοιαν τῆς κατηγορίας.

Ἐξετάσαν ἐνόρκως τοὺς μάρτυρας Μενέλαον Βελισσαρίου καὶ Γεώργ. Γεωργίου.

Τὸν εἰσαγγελέα ἀναπτύξαντα τὴν κατηγορίαν καὶ προτείναντα νὰ κηρυχθῇ ὁ κατηγορούμενος ἔνοχος τῆς ὁποίας κατηγορεῖται πράξεως, νὰ δικασθῇ συγχρόνως ὁ αὐτὸς, οὖσης ἐρήμης τῆς δίκης του, εἰς ἓξ μηνῶν φυλάκισιν, καὶ εἰς τὰ ἔξοδα.

Διελθὸν τὰ τῆς δικογραφίας ἔγγραφα·

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον·

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς καταθέσεις τῶν σήμερον ἐνόρκως ἐξετασθέντων μαρτύρων Μενέλαον Βελισσαρίου, καὶ Γεώργιον Γεωργίου, ἀποδεικνύονται τὰ ἑξῆς περιστατικά·

Ὅτι ὁ κατηγορούμενος Ἠλίας Μανιάτης ἐκοιμᾶτο μερικὰς νύκτας εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐργαστήριον τοῦ Ἰωάννου Σπυροπούλου, ὅπου ὁ αὐτὸς Σπυρόπουλος εἶχεν ἐν κιβώτιον μὲ ἐνδύματά του καὶ διάφορα ἄλλα πράγματα·

Ὅτι τὴν νύκτα τῆς 28—29 Ἰανουαρίου ε. ε. οἱ εἰρημένοι Ἰωάννης Σπυρόπουλος μετὰ τοῦ συντρόφου του Νικολάου Βελισσαρίου, ἀπῆλθον εἰς τὰς οἰκίας των διὰ νὰ δειπνήσωσι περὶ τὴν 9 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ἀφήσαντες ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου των τὸν κατηγορούμενον διὰ νὰ τὸ φυλάττῃ·

Ὅτι ἐπιστρέψας περὶ τὴν 8 ὥραν μ. μεσημβρίας ἐκ τῆς οἰκίας του ὁ Ἰωάννης Σπυρόπουλος εἰς τὸ αὐτὸ ἐργαστήριον εὗρεν αὐτὸ ἀνοικτὸν, τὸ φῶς ἐσβυσμένον καὶ τὸν Ἠλίαν Μανιάτην ἀπόντα, τὸ δὲ κιβώτιον τοῦ αὐτοῦ Σπυροπούλου ἔλλειπεν, μὲ τὰ ἐν αὐτῷ πράγματα καθὼς καὶ μία καπότα, καὶ ἓν κουτὶ ῥαχὰτ λουκούμια·

Ὅτι τὰ ἐν τῷ κιβωτίῳ κλπ. πράγματα ἦτον ἀξίας περίπου ἐννενήκοντα δραχμῶν·

Ὅτι τὴν ἐπιοῦσα εὑρέθη τὸ αὐτὸ κιβώτιον συντεθλασμένον ἐντὸς ἑνὸς χωραφίου, πλησίον τῆς ἄνω πύλης τοῦ ἐνταῦθα φρουρίου, τὰ δὲ ἐν αὐτῷ πράγματα ἐλλείποντα ὅλα, καὶ

Ὅτι ἀπὸ ἐκείνην τὴν νύκτα ὁ κατηγορούμενος ἐδραπέτευσεν ἐνταῦθα·

Ἐπειδὴ ἐξ ὅλων τούτων ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ κατηγορούμενος Ἠλίας Μανιάτης τὴν νύκτα τῆς 28 πρὸς τὴν 29 Ἰανουαρίου ε. ε. αὐτογνωμόνως καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Ἰωάννου Σπυροπούλου, ἀφήρεσεν ἀπὸ τὸ ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης ἐργαστήριόν του, ἐν κιβώτιον μὲ διάφορα πράγματα, καὶ τινὰ ἄλλα ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς εἴκοσι, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰς τετρακοσίας δραχμὰς, καὶ παρεβίασε διὰ τῆς πράξεώς του ταύτης τὸ ἄρθρον 373 τοῦ ποινικ. νόμου, ὑπὸ τὴν ἐπιβαρυντικὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθ. 376 ἀριθ. 7 τοῦ ποιν. νόμου.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους·

Ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ὑπ' ἀριθ. 81 ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου, καὶ τὰ ἄρθ. 403, 462 καὶ 82 τῆς ποιν. δικονομίας, καὶ

Δικάζον ἐρήμην τὸν κατηγορούμενον,

Ἀποφασίζει·

Ὁ Ἠλίας Μανιάτης κηρύττεται ἔνοχος, ὅτι τὴν νύκτα τῆς 28 πρὸς τὴν 29 Ἰανουαρίου ε. ε. αὐτογνωμόνως καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Ἰωάννου Σπυροπούλου, ἔκλεψε ἀπὸ τὸ κατὰ τὴν πόλιν ταύτην ἐργαστήριον τοῦ αὐτοῦ Σπυροπούλου διάφορα πράγματα καὶ ἄλλα τινὰ ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς τὸν αὐτὸν Σπυρόπουλον, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς εἴκοσι δραχμὰς οὐχὶ δὲ καὶ τὰς τετρακοσίας, διὰ νὰ τὰ ἔχῃ παρανόμως ὡς ἰδιοκτησίαν του, ἤτοι ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθ. 373 ὑπὸ τὴν ἐπιβαρυντικὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθ. 376 ἀριθ. 7 τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ δυνάμει αὐτῶν ὁριζόντων οὕτω· (ἄρθρ. 373) « Ἡ κλοπὴ ἥτις δὲν ἔχει » κάμμίαν τῶν εἰς τ' ἀκόλουθα ἄρθ. 374 καὶ 375 ὁριζομένων ἐπιβαρυντικῶν ἰδιο- » τήτων τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν, ἐὰν τῆς κλοπῆς τὸ ἀντικείμενον ὑπερβαίνει τὴν » ἀξίαν τῶν εἴκοσι δραχμῶν· (ἄρθρ. 376) ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρύνουσα αἰτία θεω- » ρεῖται ἂν ἡ κλοπὴ πραχθῇ· (ἀριθ. 7) ἐν καιρῷ νυκτός.

Καταδικάζεται ὁ αὐτὸς Ἠλίας Μανιάτης εἰς φυλάκισιν ἓξ μηνῶν καὶ εἰς ὅλα τὰ τῆς δίκης ἔξοδα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικῶν, τὴν τριακοστὴν Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους, καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθημερὸν, εἰς δημοσίαν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν παρόντος τοῦ εἰσαγγελέως.

Ὁ προεδρεύων δικ. Ι. ΛΕΚΑΤΗΣ, Γ. Δ. ΠΑΠΑΓΟΣ, Ι. ΔΟΞΑΡΑΣ, Μ. ΠΕΤΡΙΖΗΣ, Κ. ΣΥΜΟΝΟΒΙΚ.

Ὁ δικ. γραμματεὺς Γ. Ι. Μαντᾶς.

[Ἔλ. 10 Ἰουλίου.] (4)

[Ἀριθ. ἐγγράφ. 5060.] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 276.[α'

Συγκείμενον ἀπὸ τῶν δικαστῶν Ν. Φλογαΐτου προέδρου Γρ. Νικολαΐδου καὶ Π. Σπηλιάδου παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως Παυσανία Θ. Χοϊδᾶ, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ ἡμερομηνίαν 6. Ἰουνίου τ. ἐ. ἔκθεσιν τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου τούτου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐμφανισθεὶς ὁ ἐνταῦθα ἔμπορος Ἐμ. Τζιμπῆ ἔκαμεν τὴν ἑξῆς δήλωσιν ὅτι δανιμάσας ἀγκετὰς ζεμίας ἀπὸ τὸ ὄνομα Ἐμ. Τζιμπῆ καὶ Σ. ἐνταῦθα, ἐπροσπάθησε παντὶ σθένει νὰ πληρώσῃ μέχρι τῆς σήμερον τὰς πρὸς τρίτους ὑποχρεώσεις του, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ ἐλπίσῃ βελτίωσιν τῆς καταστάσεώς του, ἀναγκάζεται νὰ παύσῃ τῆς πληρωμῆς του καὶ νὰ δηλώσῃ τὴν πτωχεύσιν του, ἐπισυνάπτων εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην καὶ κατάστασιν τῆς ἐνεργετικῆς καὶ παθητικῆς περιουσίας του.

Ἰδὸν καὶ τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῇ ἔγγραφα.

Σκευθέν.

Ἐπειδὴ πᾶς ἔμπορος, ὅτις παύει τὰς πληρωμάς του θεωρεῖται ὡς πτωχεύσας, τὴν τοιαύτην δὲ κατάστασιν τοῦ ἐμπόρου, αὐτὸς ὁ ἴδιος παρὰ πάντων ἄλλων δύναται καὶ ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔπραξε καὶ ὁ Ἐμμανουὴλ Τζιμπῆς ἀρθ. 440 τοῦ ἐμ. Νόμου, ἐπειδὴ μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου ἐγγράφου ἀποδεικνύοντος τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως οὔτε κάμμίαν τῶν περιπτώσεων τοῦ 441 ἄρθ. τοῦ Ἐμ. Νόμου τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν δήλωσιν τοῦ πτωχεύσαντος.

Μετὰ ταῦτα καὶ ἰδὸν τὰ ἄρθρα 449, 454, καὶ 455, τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου·

Κηρύττει τὸν Ἐμ. Τζιμπῆ καὶ συντροφ. ἔμπορον εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, ἀρξαμένης τὴν 6 τοῦ ἐνεστῶτος Ἰουνίου.

Διατάττει τὴν εἰς τὴν πολ. φυλακὴν κράτησιν τοῦ πτωχεύσαντος καὶ τὸν εἰρηνοδίκην τῆς νοτίου πλευρᾶς Ἀθηνῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀπαιτουμένην σωφάγισιν.

Διορίζει εἰσηγητὴν τὸν πρωτοδίκην Ἰσχόμαχον καὶ πράκτορα τὸν Κ. Κ. Παππαῤῥήγορα.

Ἀποφασίσθη καὶ ἐξεδόθη τὴν 7 Ἰουνίου 1841.

Ὁ πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

(Τ. Σ) Ὁ γραμματεὺς Παυσανίας Θ. Χοϊδᾶς.

[Ἔλ. 10 Ἰουλίου.] (2)

[Ἀριθ. ἐγγράφ. 5084.] [Ἀρ. βιβλ. καταχ. 276.] 6'

Τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ὡς ἐμποροδικῶν·

Συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δικαστὰς Ν. Φλογαΐτην πρόεδρον Γρ. Νικηφόρου καὶ Π. Σπηλιάδην, παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως Π. Θ. Χοϊδᾶ·

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 12 Ἰουνίου ε. ε. ἀναφορὰν τοῦ Ι. Μαργαρίτου δι' ἧς ἐκθέτει ὅτι ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου ἐκ δραχ. 1200, ὑπογραμμένου παρὰ τῶν ἐμπόρων Δημητρίου Κωνσταντίνου καὶ Ἀνδρέου Μανόλη ἀμφότεροι εὑρίσκονται εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως ὅτι εἶναι ὕποπτοι φυγῆς καθότι ὁ μὲν πρῶτος πρὸ ἑπτὰ ἡμερῶν ἐπώλεσεν οἰκονομικῶς τὰ εἰς τὸ ἐργαστήριόν του εὑρισκόμενα εἴδη δραχ. 700 περίπου ὁ δ' ἕτερος εἶναι καὶ ὑπ' ἀνάκρισιν, ἐξετῆται διὰ ταῦτα νὰ ἐγκριθῶσιν εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ πᾶς ἔμπορος, ὅστις παύει τὰς πληρωμάς του θεωρεῖται ὡς πτωχεύσας.

Ἐπειδὴ ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1371 διαμαρτυρικοῦ συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Κ. Πιτάρη, ὁ Ἀνδρ. Μανόλης προσκληθεὶς νὰ πληρώσῃ γραμμάτιον εἰς βάρος του ἐκδιδόμενον τὴν 10 Δεκεμβρίου 1840 ἐκ δραχ. 1200 ἠρνήθη τὴν πληρωμὴν αὐτῶν εἰπὼν τὰ ἑξῆς, τὴν ὑπογραφήν μου γνωρίζω ἀλλὰ δὲν δύναμαι τώρα νὰ πληρώσω καθὼς εἶναι γνωστὴ ἡ περίστασις μου τοιοῦτον δὲ ἐμφαίνει ὅτι ὁ ἔμπορος οὗτος ἔπαυσε τὰς πληρωμάς του καὶ δὲν εἶναι πλέον εἰς κατάστασιν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐμπορικὰς ὑποχρεώσεις του.

Ἐπειδὴ ὁ Δημήτριος Κωνσταντίνου ἐκδότης τοῦ εἰρημένου γραμματίου δὲν ἠρνήθη τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ ἀλλ' ἐξεφράσθη ὅτι τὸ χρέος τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸν Ἀνδρ. Μανόλην, ἑπομένως οὗτος δὲν φαίνεται ὅτι ἔπαυσε τὴν πληρωμήν του καὶ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ ἔμπορος εἰς εἰμὴ ἀφοῦ γίνῃ παῦσις πληρωμῶν ἢ δηλοποίησις παρ' αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ἡ ἔναρξις τῆς πτωχεύσεως προσδιορίζεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας ὁποιουδήποτε ἐγγράφου ἐμφαίνοντος ἄρνησιν πληρωμῆς ἢ ἐκπληρώσεως ἐμπορικῶν ὑποχρεώσεων ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως ἄλλο ἔγγραφον παρὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1371 διαμαρτυρικὸν δὲν ἐπαρουσιάσθη.

Διὰ ταῦτα καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀριθ. 441, 449, καὶ 455, τοῦ ἐμπορ. νόμου ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν τοῦ νὰ κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως ὁ ἔμπορος Δημ. Κωνσταντίνου.

Κηρύττει τὸν ἔμπορον ἐνταῦθα Ἀνδρ. Μανόλην εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, ἥτις ἤρξατο τὴν 11 Ἰουνίου ἐνεστῶτος, διατάττει τὴν εἰς τὴν πολιτικὴν φυλακὴν κράτησιν τοῦ πτωχεύσαντος.

Διορίζει εἰσηγητὴν τὸν δικαστὴν Γ. Κ. Ἰσχόμαχον καὶ πράκτορα τὸν Κ. Κων. Μαργαρίτην.

Διατάττει τὸν εἰρηνοδίκην τῆς νοτίου πλευρᾶς τῶν Ἀθηνῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἀσφράγισιν.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουνίου 1841.

Ὁ πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ γραμματεὺς Παυσανίας Θ. Χοϊδᾶς

[Ἐλ. 21 Ἰουλίου.] [3] ἀριθ. βιβλίου καταχ. 289.

Τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν·

Συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δικαστὰς Νικολ. Φλογαΐτην πρόεδρον, Π. Σπηλιάδην καὶ Γ. Κ. Ἰσχόμαχον·

Συνελθὸν εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν τὴν 12 Ἰουλίου 1841 εἰς τὸ κατάστημα τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν, παρόντος τοῦ ἀντεισαγγελέως Κ. Μελᾶ καὶ τοῦ γραμματέως Π. Θ. Χοϊδᾶ διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς περὶ χωρισμοῦ κτημάτων αἰτήσεως τῆς Ἀδελαΐδος Κ. Ῥοβίλλιων συζύγου τοῦ Γαβρ. Ἰουλιανοῦ, κατοίκου Ἀθηνῶν, μὴ ἐμφανισθείσης, παρισταμένης διὰ τοῦ πληρεξουσίου της δικηγόρου Ι. Τριανταφύλλη παρόντος, καὶ τοῦ Γαβρ. Ἰουλιανοῦ μὴ ἐμφανισθέντος, παριστα μένου διὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ δικηγόρου Ι. Περόγλου.

Ἡ ῥηθεῖσα Ἀδελαΐς δι' ἀναφορᾶς της τῆς 22 Ἰουνίου ε. ε. πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο ἐκθέτει ὅτι ἐπειδὴ ἡ περιουσία τοῦ συζύγου της ἐλαττοῦται πᾶσαν ἡμέραν ἐπαισθητῶς ἡ μνησθεῖσα δὲ συστήσασα κατὰ τὰ ἀνὰ χεῖρας της ἐπίσημα ἔγγραφα κοινωνίαν κτημάτων καὶ κινδυνεύουσα ὡς ἐκ τούτου ν' ἀπολέσῃ τὴν προῖκά της, συνισταμένην ἐκ δεκαπέντε χιλιάδων φράγκων ἐξαιτεῖται δυνάμει τῶν ἄρθρ. 676 καὶ ἐπόμ. τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας τὸν χωρισμὸν τῶν καταβληθέντων παρ' αὐτῆς λόγῳ προικὸς πρὸς τὸν σύζυγόν της Γαβρ. Ἰουλιανόν.

Ἀκοῦσαν τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ Γ. Κ. Ἰσχομάχου ἀναγνωσθεῖσαν παρ' αὐτοῦ·

Τὸν πληρεξούσιον τῆς Ἀδελαΐδος ἀναπτύξαντα τὴν αἴτησιν τῆς πελατίδός του καὶ ζητήσαντα τὴν παραδοχήν της·

Τὸν πληρεξούσιον τοῦ Γαβρ. Ἰουλιανοῦ συμφωνοῦντα εἰς τὰ παρὰ τῆς Ἀδελαΐδος ἐπιτεθέντα, τὸν ἀντεισαγγελέα γνωμοδοτήσαντα.

Ἀκοῦν ὑπ' ὄψιν τὴν μνησθεῖσαν ἀναφορὰν.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ ἐξ ὧν ἡ ἀναφερομένη Ἀδελαὶς ἐξέθεσεν ὡς ἀνωτέρω καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς ἐβεβαίωσε διὰ τοῦ πληρεξουσίου του, ἡ παρὰ τῆς ἀναφερομένης καταβληθεῖσα προικῴα περιουσία εἰς κοινοκτημοσύνην μετὰ τοῦ συζύγου της κινδυνεύει δι' ἐλάττωσιν τῆς περιουσίας τοῦ τελευταίου διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἑπομένως ἡ αἴτησις τῆς ἀναφερομένης περὶ χωρισμοῦ τῶν προικῴων της κτημάτων ἐπὶ [illegible] τῆς εἶναι βάσιμος, πραγματοποιήσεως τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τὴν κοινοκτημοσύνην.

Διὰ ταῦτα.

Δέχεται τὴν βάσιμον αἴτησιν τῆς ἀναφερομένης Ἀδελαΐδος Ῥοβιλιὼν περὶ χωρισμοῦ τῶν προικῴων της κτημάτων ἀπὸ τὰ τοῦ συζύγου της Γ. Ἰουλιανοῦ·

Διατάσσει τὴν κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθρ. 677 καὶ 667 ἀναφερομένους τύπους τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν τῆς ἀναφορᾶς της καὶ ἐπιβάλλει ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς βάρος αὐτῆς τὰ τέλη τῆς σημάνσεως.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐξεδόθη, ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἰουλίου 1841.

Ἐδημοσιεύθη, τὴν 17 Ἰουλίου 1841 ἀπόντων τῶν μερῶν.

Ὁ πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ γραμματεὺς Παυσανίας Θ. Χοϊδᾶς.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΜΩΝ.

[Ἐλ. 1 Ἰουλίου.] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 256.]

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Καλάμαις πρωτοδίκαις κλητὴρ δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1841 ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθ. 117 (648) πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν δι' ἧς ἐδόθη ἡ ἄδεια εἰς τὸν ταμίαν Μεσσηνίας νὰ κατάσχῃ καὶ πλειστηριάσῃ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέτου δραχ. 2252, λεπ. 67, Νικολάου Κολυκούρτη, κατοίκου Ἀνδρούσης, ἄνευ τῶν προκειμένων ἐξόδων·

Ὅθεν δυνάμει τοῦ ἄρθ. 6, ἀριθ. 2, τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838, Γ. Β. Διατάγματος, καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθμὸν τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος τὴν πρώτην κυριακὴν, μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, ἐκτεθήσονται εἰς πλειστηριασμὸν ἡ κατασχεθεῖσα γροθαρόμανδρα τοῦ Νικολάου Καλοκούρτη, τῆς ὁποίας ἡ κατάστασις περιγράφεται ἀκριβῶς εἰς τὰς παρὰ πόδας τῆς παρούσης εἰς τὸ περὶ κατασχέσεως ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως.

Τὸν δὲ πλειστηριασμὸν αὐτῆς θέλει κάμει ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης Παμίσου, εἰς τὸν διὰ τοὺς δημοσίους πλειστηριασμοὺς προσδιωρισμένον τόπον εἰς Νησίον θέλει δὲ ἀρχίσει τὴν 10 ὥραν π. μ. καὶ θέλει τελειώσει τὴν 12 ἐπὶ μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφορᾶς θέλει εἶσθαι ἡ προσφερθησομένη ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ πλειστηριασμοῦ παρὰ τοῦ ταμία Μεσσηνίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας τὰ δὲ κτήματα παραδίδονται ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ὅθεν προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν τὰ γνώσιν ἀγοραστὰ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος γροθαρόελαιομάνδας ἅς παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον νὰ πλειοδοτήσωσιν.

Ἡ δὲ κατακύρωσις θέλει γείνει εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου τοῦ σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος κατὰ τὸ ἄρθ. 974 τῆς πολ. δικονομίας.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης θέλουν τοιχοκολληθῆ εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 968, τῆς πολ. δικονομίας διακελευόμενα μέρη καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλληνικὸς ταχυδρόμος.

Ἐν Καλάμαις τὴν 16 Ἰουνίου 1841. Ὁ Κλητὴρ Π. Σπυρόπουλος.

Ἕπεται τὸ ἀντίγραφον τῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1841 τῆς ὑπ' ἀριθ. 117 (648) πράξεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, δι' ἧς ἐδόθη ἡ ἄδεια εἰς τὸν ταμίαν Μεσσηνίας νὰ κατάσχῃ καὶ πλειστηριάσῃ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ πρὸς δημόσιον ὀφειλέτου δραχ. 2,252 καὶ λεπ. 17 Νικολάου Κολυκούρτη, κατοίκου Ἀνδρούσης· ὅθεν ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, δυνάμει τῆς εἰρημένης πράξεως μεταβὰς εἰς Ἀνδροῦσαν, καὶ συνοδευθεὶς μετὰ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου (ἐν ἐλλείψει δημάρχου) Κ. Ἀναστασίου Παπαδοπούλου καὶ μετὰ τῶν κάτωθεν δύο προσυπογραφομένων μαρτύρων ἐνηλίκων ὄντων καὶ ἀσχέτων μετὰ τοῦ ταμία καὶ μετὰ τοῦ ὀφειλέτου, καὶ

Δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Γ. Β. Διατάγματος συνδιασμένου μὲ τὰ ἄρθρ. 957, 958 καὶ ἐπ. τῆς πολ. δικονομίας, ἐπεχείρησα καταναγκαστικὴν κατάσχεσιν ὡς ἐφεξῆς· ὅθεν κατέσχον τοῦ Νικολάου Καλυκούρτη μίαν γροθαροελαιόμανδραν κατὰ τὴν θέσιν Τσορέϊκα, ὅριον Ἀνδρούσης καὶ συνορεύεται κατ' ἀνατολὰς μὲ δημόσιον δρόμον, κατὰ δυσμὰς μὲ τὸ ποτὲ νεκροταφεῖον τῶν Ὀθωμανῶν, κατ' ἄρκτον μὲ δημόσιον δρόμον καὶ κατὰ μεσημβρίαν μὲ οἰκίαν τοῦ Π. Μυρούλη· ἡ ὁποία ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ εἰρημένου εἰδικοῦ παρέδρου διὰ δραχμ. 3000.

Ὁ εἰρηνοδίκης Παμίσου θέλει κάμει τὸν πλειστηριασμὸν αὐτῆς συμμορφούμενος μὲ τὸν νόμον.

Ἡ παροῦσα ἔκθεσις συνταχθεῖσα παρὰ τοῦ ὑποφαινομένου κλητῆρος καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπήκοον τοῦ διαληφθέντος εἰδικοῦ παρέδρου καὶ τῶν μαρτύρων, προσυπογράφεται παρ' αὐτοῦ, αὐτῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ἐγένετο ἐν Ἀνδρούσῃ, τὴν 14 Ἰουνίου 1841.

Ὁ εἰδικὸς πάρεδρος Ἀναστάσιος Παπαδόπουλος, ἀγράμματος ὢν δι' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος Π. Σπουροπούλου.

Οἱ μάρτυρες Νικόλαος Σκανέας, Μιχαὴλ Μελέτης.

Ὁ κλητὴρ Π. Σπυρόπουλος.

[Ἐλ. 7 Ἰουλίου.] (1) [Ἀρ. βιβλ. καταχ. 268]. α.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Λαμίᾳ πρωτοδίκαις κλητὴρ δηλοποιεῖ, ὅτι

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 85 καὶ ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1840 διατάξεως τοῦ Κ. προέδρου τῶν ἐν Λαμίᾳ πρωτοδικῶν, καὶ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου 1838 περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον νόμου, ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ ἀκόλουθα ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸ δημόσιον Γεωργίου Δεντούση ὡς ἀκολούθως· 1.) τὰ εἰς τὴν θέσιν Ζγάρλες 35 στρέμματα γῆς καλλιεργημένα. 2.) εἰς τὴν θέσιν Πλατάνου δεκατέσσαρα στρέμματα γῆς καλλιεργημένα· 3.) εἰς τὴν θέσιν Καρατζάπεη τριάκοντα πέντε στρέμματα γῆς καλλιεργημένα· 4.) εἰς τὴν θέσιν Βαθρακόλακκα δέκα στρέμματα γῆς· 5.) εἰς τὴν θέσιν Μαλεόλακκα δέκα στρέμματα γῆς καλλιεργημένα· 6.) εἰς τὴν θέσιν Παλαιοχῶρι δεκαπέντε στρέμματα γῆς καλλιεργημένα, τὸ ὅλον τῶν στρεμμάτων 119 ὡς ἔγγιστα· 7.) πλησίον εἰς τὸ χωρίον τέσσαρα στρέμματα ἀμπέλιον ὡς ἔγγιστα· 8.) μίαν οἰκίαν ἐντὸς τοῦ χωρίου Βασιλικὰ μετὰ τοῦ περιβολίου της καὶ τοῦ κοληγοσπήτου. τὰ ἀνωτέρω κτήματα κεῖνται ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Βασιλικὰ τοῦ δήμου Ὑπάτης· 9.) μίαν οἰκίαν λιθόκτιστον μὲ τὰ τοῦ περιβολίου της, κειμένη ἐντὸς τοῦ χωρίου Κάψης· 10.) ἓν λειβάδιον ἐκ στρεμμάτων πέντε γαλλικῶν, εἰς θέσιν λειβάδια τῆς Κάψης· 11.) εἰς τὴν θέσιν Τρίζη τῆς Κάψης, ὀγδοήκοντα στρέμματα γῆς καλλιεργημένα καὶ ἀκαλλιέργητα.

Καὶ συμφώνως μὲ τὰς ἀπὸ 14 καὶ 15 Ἀπριλίου δύο ἐκθέσεις ἀναγκαστικῶν κατασχέσεων, τῶν ὁποίων ἀντίγραφα προσάπτω κάτωθεν τῆς παρούσης τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀφ' ἧς ἡ παροῦσα δημοσιευθῇ διὰ τοῦ παραρτήματος τοῦ Ἑλλ. Ταχυδρόμου τὴν πρώτην ἐρχομένην κυριακὴν, θέλει δὲ ἀρχίσει τὴν 9 ὥραν π. μ. καὶ θέλει λάβει τέλος τὴν 12 ἐπὶ μεσημβρίᾳ εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου.

Τόπος δὲ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ πόλις Ὑπάτη ἔμπροσθεν τοῦ καφφενείου τοῦ Χατζάκου, καὶ ὑπάλληλος ὁ εἰρηνοδίκης Ὑπάτης.

Ἡ δὲ προσφερθησομένη παρὰ τοῦ ταμία Φθιώτιδος τιμὴ θέλει χρησιμεύσει ὡς πρώτη προσφορὰ, ἐπὶ μὲν τῶν χωραφίων τῶν ἐντὸς τοῦ χωρίου Βασιλικὰ ἀνὰ [illegible] δέκα τὸ καθέκαστον στρέμμα, ἐπὶ δὲ τῆς οἰκίας δραχμὰς τριακοσίας, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀμπελῶνος δραχμὰς τριάκοντα τὸ στρέμμα, ἐπὶ δὲ τῶν ὀγδοήκοντα στρεμμάτων γῆς κειμένων εἰς Τρίζη ἀνὰ δραχμὰς πέντε τὸ καθέκαστον στρέμμα, ἐπὶ δὲ τοῦ λειβαδίου κειμένου εἰς Κάψη δραχμὰς εἴκοσι, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας ἐντὸς τοῦ χωρίου Κάψης κειμένης δραχ. τετρακοσίας, καὶ ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν ἀγοραστῶν.

Ἐν Κάψῃ, τὴν 15 Ἀπριλίου 1841.

Ὁ κλητὴρ Γ. Σιμούλης.

Ἔκθεσις ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν 15 Ἀπριλίου τοῦ 1841 ἔτους, ἡμέραν τρίτην, ὥραν 7 π. μ. ἐν χωρίῳ Κάψῃ τοῦ δήμου Τιμφριστοῦ, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 85 διατάξεως τοῦ Κ. προέδρου τῶν ἐν Λαμίᾳ πρωτοδικῶν, ἥτις παραγγέλει ἐμὲ τὸν ὑποφαινόμενον κλητῆρα τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, διὰ νὰ ἐνεργήσω ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέτου Γεωργίου Δεντούση, παραλαβὼν ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐν Λαμίᾳ πρωτοδικῶν Γεώργιος Σιμούλης τὸν πάρεδρον τοῦ χωρίου Κάψης Κ. Πέτρον Χάραν καὶ τοὺς δύο ἐνήλικας μάρτυρας Ζαχαρίαν Παπαγιάννην καὶ Κῶστα Καραδήμου, κατοίκους Κάψης, καὶ κατέσχον ὡς ἀκολούθως.

1. Μίαν οἰκίαν λιθόκτιστον, διηρημένην εἰς ἀνώγειον, ἔχουσα δέκα κάμαρας, δύο μαγαζεῖα καὶ ἓν ἀχοῦρι περιέχουσα καὶ δύο στρέμματα περιβόλιον καὶ διάφορα δένδρα καρποφόρα, ἡ ὁποία οἰκία μετὰ τοῦ περιβολίου ἐκτιμήθη διὰ δραχμὰς πέντε χιλιάδας ἀριθ. 5000, γείτονας δὲν ἔχει.

2. Ἓν λειβάδιον ἐκ στρεμμάτων πέντε γαλλικῶν, εἰς τὴν θέσιν Λειβάδια, συνορεύουσι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη μὲ δάση, ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ παρέδρου διὰ δραχμὰς ἑκατὸν ἀριθ. 100.

3. Μετέβημεν εἰς τὴν θέσιν Τρίζη, καὶ κατέσχον ὀγδοήκοντα στρέμματα γῆς καλλιεργημένα καὶ ἀκαλλιέργητα ὡς ἔγγιστα, συνορεύονται κατ' ἀνατολὰς μεσημβρίαν καὶ ἄρκτον μὲ δάση, κατὰ δυσμὰς μὲ ῥεῦμα, ἐκτιμήθησαν τὰ ἀνωτέρω ἀνὰ δραχμὰς εἴκοσι 20 τὸ στρέμμα.

Ἐγένετο ἡ παροῦσα κατάσχεσις διὰ τὰ ὅσα ὀφείλει ὁ Γ. Δεντούσης εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ τὸν ποιμνιακὸν φόρον τῆς ἐπαρχίας Βοιωτίας δραχμὰς 21,288 καὶ 28 λεπτὰ, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον νόμου, διορίζομεν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν τριακοστὴν μετὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Τόπος δὲ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ πόλις Ὑπάτης, καὶ ὑπάλληλος ὁ εἰρηνοδίκης Ὑπάτης.

Εἰς πίστωσιν τούτων ἁπάντων συνετάχθη ἡ παροῦσα ἔκθεσις παρόντων τοῦ παρέδρου καὶ τῶν μαρτύρων καὶ οἱ ὁποῖοι προσκληθέντες νὰ ὑπογράψωσι τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν, ἀναγνωσθεῖσαν μεγαλοφώνως καὶ εὐκρινῶς ὑπέγραψαν μόνον ὁ πάρεδρος καὶ ὁ εἷς μάρτυς, ὁ δὲ μάρτυς Κωνσταντῖνος Καραδήμου ὡμολόγησεν ἄγνοιαν γραμμάτων, διὰ τοῦτο γίνεται μνεία.

Ἐν Κάψῃ, τὴν 25 Ἀπριλίου 1841.

Ὁ πάρεδρος Πέτρος Καρᾶς.

Ὁ μάρτυς Ζ. Παπαγιάννης.

Ὁ κλητὴρ Γ. Σιμούλης.

[Ἐλ. 7 Ἰουλίου.] (2) [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 268] β'.

Ἔκθεσις ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πρώτου ἔτους ἡμέραν δευτέραν ὥραν 8 πρὸ Μ. ἐν χωρίῳ Βασιλικὰ τοῦ δήμου Ὑπάτης. Δυνάμει τῆς ἀριθ. 85 καὶ ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1840 διατάξεως τοῦ Κυρίου προέδρου τῶν ἐν Λαμίᾳ πρωτοδικῶν, ἥτις παραγγέλει ἐμὲ τὸν ὑποφαινόμενον κλητῆρα τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου νὰ ἐνεργήσω κατάσχεσιν καὶ ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ Γεωργίου Δεδούση κατοίκου Κάψης ὀφειλέτου εἰς τὸ δημόσιον δραχμὰς εἴκοσι μία χιλιάδα τετρακοσίας πεντήκοντα ὀκτὼ καὶ πεντήκοντα τρία λεπτὰ ἀριθ. 21,458, 53 προερχόμενας ἀπὸ τὸν ποιμνιακὸν φόρον τῆς ἐπαρχίας Βοιωτίας παραλαβὼν ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐν Λαμίᾳ πρωτοδικῶν τὸν πάρεδρον τοῦ χωρίου Βασιλικὰ Κ. Γεώργιον Καχριμάνην καὶ δύο ἐνήλικας τιμίους

μάρτυρας τοὺς Κ. Στέριον Καρακάνη, καὶ Ἀθανάσιον Δαρτογιάννην κατοίκους Βασιλικῶν καὶ ἐνήργησα ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων ἀκινήτων κτημάτων τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Γεωργίου Δεδούση 1) μετέβην εἰς θέσιν Σγάρλαις τριάκοντα πέντε στρέμματα γῆς καλλιεργημένα, συνορεύοντα κατ' ἀνατολὰς μὲ σούδαν καὶ μὲ ἀμπέλιον, κατὰ μεσημβρίαν μὲ σούδαν καὶ μὲ χωράφιον τοῦ Γρηγορίου Μερκάδα, πρὸς δεσμὰς μὲ βάλτον καὶ σύνορα σικιότικα καὶ κατ' ἄρκτον μὲ σούδαν, ἐκτιμήθησαν παρ' ἐμοῦ δραχμὰς χιλίας πεντήκοντα ἀριθ. 1050.

2) Εἰς τὴν θέσιν Πλάτανον δεκατέσσαρα στρέμματα 14 γῆς καλιεργημένης συνορεύοντα κατ' ἀνατολὰς μὲ δρόμον, κατὰ μεσημβρίαν μὲ σούδαν καὶ μὲ χωράφιον τοῦ Μακρυγιάννη πρὸς δεσμὰς μὲ χωράφιον τοῦ Τζήκνιᾶ καὶ κατ' ἄρκτον μὲ σούδαν τοῦ χωρίου ἐκτιμήθησαν ἀνὰ δραχὰς τριάκοντα τὸ στρέμμα.

3) Εἰς τὴν θέσιν Καρατζάμπεη τριάκοντα πέντε στρέμματα 35 συνορεύοντα κατ' ἀνατολὰς, μεσημβρίαν καὶ ὄρκτον μὲ ἐρείπια καὶ δυτικὰ μὲ τὸ ποτάμι, ἐκτιμήθησαν ἀνὰ δραχμὰς τριάκοντα τὸ στρέμμα 30.

4) Εἰς τὴν θέσιν Βαθκόλκια, δέκα στρέμματα συνορεύοντα κατ' ἀνατολὰς μὲ χωράφιον τοῦ Γιάννη Καχριμάνη, κατὰ μεσημβρίαν μὲ χωράφιον τοῦ Δ. Αἰκιανοῦ δυτικῶς μὲ ὅμοιον Καλογερικὸν κατ' ἄρκτον μὲ τὸν Βασίλειον Κουτζόβουλον Χουμεργιαννίστην, ἐκτιμήθη ἀνὰ δραχμὰς τριάκοντα τὸ στρέμμα 30.

5) Εἰς τὴν θέσιν Παλαιολάκα δέκα στρέμματα συνορεύοντα κατ' ἀνατολὰς μὲ χωράφιον τοῦ Πολυζωγεώργου κατὰ μεσημβρίαν ὁμοίως κατ' ἄρκτον ὁμοίως καὶ μὲ βακουφικὰ πρὸς δυσμὰς μὲ καλύβια τοῦ χωρίου ἐκτιμήθη ἀνὰ δραχμὰς τριάκοντα τὸ καθέκαστον στρέμμα.

6) Εἰς τὴν θέσιν Παλαιοχώριον δέκα πέντε στρέμματα γῆς καλιεργημένης συνορεύοντα κατ' ἀνατολὰς μὲ χωράφιον τοῦ Δημητρίου Καγουρτζῆ κατὰ μεσημβρίαν σούδαν Λαλιότικην κατὰ δυσμὰς μὲ χωράφιον τοῦ Δημητρίου Ἀκιανοῦ κατ' ἄρκτον με χωράφιον τοῦ Μακρυγιάννη καὶ Δ. Καγουρτζῆ ἐκτιμήθησαν ἀνὰ δραχμὰς τριάκοντα τὸ κάθε στρέμμα τὸ ὅλων τῶν στρεμμάτων ἑκατὸν δεκαενέα ὡς ἔγγυσα.

7) Πλησίον εἰς τὸ χωρίον τέσσαρα στρέμματα ἀμπέλιον ὡς ἔγγιστα συνορεύοντα κατ' ἀνατολὰς μὲ χωράφιον τοῦ Γ. Δεδούση κατὰ μεσημβρίαν μὲ χωράφιον τοῦ Γρηγορίου Μερκάδα δυτικῶς μὲ χωράφια τοῦ Γ. Δεδούση καὶ κατ' ἄρκτον μὲ ἀλώνια τοῦ χωρίου ἐκτιμήθη ἀνὰ τριακοσίας δραχμὰς τὸ στρέμμα.

8) Μίαν οἰκίαν ἐντὸς τοῦ χωρίου Βασιλικὰ συγκειμένην ἀπὸ δύω κάμαρας ἕνα κατώγειον καὶ δύω στρέμματα περιβόλιον ἑνὸς καλυβοσπίτου εἰς δύω χωρίσματα συνορεύοντα κατ' ἀνατολὰς μὲ δημόσιον δρόμον· μεσημβρίαν μὲ αὔλακα δυτικῶς μὲ χωράφιον Ἐγάρλες τοῦ ἰδίου Γ. Δεδούση κατ' ἄρκτον μὲ τὸν Κουτζόβουλον ἐκτιμήθη διὰ δραχμὰς δύω χιλιάδας 2000.

Ἔγεινεν ἡ παροῦσα κατάσχεσις διὰ τὰ ὅσα ὀφίλει ὁ Γεώργιος Δεδούσης εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ τὸν ποιμνιακὸν φόρον τῆς ἐπαρχίας Βοιωτίας.

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον νόμου διορίζομεν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν γαιῶν τὴν τριακοστὴν μετὰ τὴν δημοσιεύσιν τῆς παρούσης, τόπος δὲ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ πόλις Ὑπάτη καὶ ὑπάλληλος ὁ εἰρηνοδίκης Ὑπάτης.

Εἰς πίστωσιν τούτων ἁπάντων ἐσυντάχθη ἡ παροῦσα ἔκθεσις παρόντων τοῦ παρέδρου τῶν μαρτύρων καὶ οἱ ὁποῖοι προσκληθέντες νὰ ὑπογράψωσιν τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν ἀναγνωσθεῖσαν μεγαλοφώνως καὶ εὐκρινῶς ὡμολόγησαν ἄγνοιαν γραμμάτων διὰ τοῦτο γίνεται μνεία.

Ἐν Λαμίᾳ, τὴν 1 Μαΐου 1841.

Ὁ κλητὴρ Γ. Σιμούλης.

[Ἐλ. 8 Ἰουλίου] (3) [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 672.] α.

Ἔκθεσις ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν 14 Ἀπριλίου τοῦ 1841 ἔτους ἡμέραν δευτέραν ὥραν 11 πρὸ Μ. ἐν Κουκίᾳ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμοῦ τριάκοντα ἑπτὰ 37 καὶ ἀπὸ εἴκοσι πέντε Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1839 ἐκτελεστικοῦ συμβολαίου τοῦ συμβολαιογραφοῦντος εἰρηνοδίκου Ὑπάτης Ζαχαρία Παππαγιάννη δι' οὗ κυρήττονται οἱ ὀφειλέται Εὐαγγέλης καὶ Ἰωάννην Μ. Κοντογιάννης πρὸς τὸν Νῖκον Φτέρην δραχ. χιλίας πεντακοσίας ἑξ καὶ εἴκοσι ὀκτὼ λεπτὰ ἀριθ. 156,28, καὶ τούτου ὀφειλέτου εἰς τὸ δημόσιον κατὰ παραγγελίαν τοῦ Κυρίου ταμία Φθιώτιδος μετέβην ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐν Λαμίᾳ πρωτοδικῶν εἰς τὸ χωρίον Κουκία καὶ παραλαβὼν τὸν δημαρχικὸν πάρεδρον τοῦ αὐτοῦ χωρίου Κουκία συνοδευμένος καὶ ἀπὸ δύω μάρτυρας τοὺς Κυρίους Ἀλέξιον Κώστα καὶ Γιάννην Ἀνέζην γεωργὸν καὶ κατέσχον ἀναγκαστικῶς ἓν νερόμυλον μὲ περιφέρειαν γῆς δώδεκα στρεμμάτων καὶ ὁ ὁποῖος συνορεύει ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη μὲ γαίας τῶν Εὐαγγέλη καὶ Ἰωάννου Μ. Κοντογιάννου καὶ ὁ ὁποῖος θέλει μετὰ τῆς περιφερείας του ἐκτιμηθῆ παρὰ τοῦ παρέδρου διὰ δραχμὰς δύω χιλιάδας πεντακοσίας 2500. Ἔγεινεν ἡ παροῦσα κατάσχεσις διὰ τὰ ὅσα ὀφείλουν οἱ Εὐαγγέλης καὶ Ἰωάννης Μ. Κοντογιάννης πρὸς τὸν ἀποβιώσαντα Νῖκον Ἰωάννου Φτέρην καὶ τούτου ὀφειλέτου εἰς τὸ δημόσιον ἀπὸ ἐνοικιάσεις προσόδων, ἐδιορίσθη ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν πρώτην ἐρχομένην κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἑβδομάδων ἀφ' ἧς ἡ παροῦσα δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος ἢ εἰς τὸ παράρτημά του· τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ πόλις Ὑπάτη καὶ ὑπάλληλος ὁ εἰρηνοδίκης Ὑπάτης Δημήτριος Χερσολινός.

Εἰς πίστωσιν τούτων ἁπάντων ἐσυντάχθη ἡ παροῦσα ἔκθεσις παρόντων τοῦ παρέδρου τῶν μαρτύρων καὶ ἀπόντων τῶν ὀφειλετῶν, καὶ οἱ ὁποῖοι προσκληθέντες νὰ ὑπογράψουν τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν ἀναγνωσθεῖσαν μεγαλοφώνως καὶ εὐκρινῶς ὑπέγραψεν μόνον ὁ πάρεδρος Νικόλαος Ἀνυφαντὴς οἱ δὲ μάρτυρες Ἀλέξιος Κῶστα καὶ Γιάννης Ἀνέζης γεωργὸς ὡμολόγησεν ἄγνοιαν γραμμάτων διὰ τούτου γίνεται μνεία.

Ὁ πάρεδρος Νικόλαος Ἀνυφαντὴς.

Ὁ κλητὴρ Γ. Σιμούλης.

[Ἐλ. 8 Ἰουλίου..] (4) [Ἀρ. βιβλ. καταχ. 272.] β'

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Λαμίᾳ πρωτοδίκαις κλητὴρ δηλοποιεῖ, ὅτι

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 37 καὶ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1839, ἐκτελεστοῦ συμβολαίου τοῦ συμβολαιογραφοῦντος εἰρηνοδίκου Ὑπάτης, καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ δοθείσης παραγγελίας παρὰ τοῦ Κ. ταμία Φθιώτιδος, ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν ἕνας νερόμυλος μὲ 12 στρέμματα γῆς καλλιεργημένην, κείμενος εἰς χωρίον Κουκία, τὰ ὅρια σημειοῦνται εἰς τὸ παραπόδας της παρούσης προσαρτωμένης ἀντίγραφον τῆς ἀπὸ τὴν 14 τοῦ ε. μηνὸς καὶ ἔτους. ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως, τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Εὐαγγέλη καὶ Ἰωάννου Μ. Κοντογιάννη ὀφειλετῶν εἰς τὸν ἀποβιώσαντα Νικ. Ἰωάννου Φτέρην καὶ τούτου ὀφειλέτου εἰς τὸ δημόσιον, θέλει δὲ πλειστηριασθῆ ὁ διαληφθεὶς μύλος τὴν πρώτην ἐρχομένην κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἑβδομάδων ἀφ' ἧς ἡ παροῦσα δημοσιευθῆ διὰ τοῦ παραρτήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου, τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ πλατεῖα τῆς Ὑπάτης ἔμπροσθεν τοῦ καφενείου τοῦ Κυρίου Χατζίσκου, θέλει δὲ ἀρχίσει τὴν δεκάτην ὥραν π. Μ. καὶ θέλει λάβει τέλος τὴν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν ὅσοι τῶν ἀγοραστῶν ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγοραστὰ ἆς παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν διὰ νὰ πλειοδοτήσωσιν· πρὸς τούτοις δὲ εἰδοποιοῦνται ὅτι ἐδιορίσθη ὡς πρώτη προσφορὰ παρὰ τοῦ Κυρίου ταμία Φθιώτιδος δραχμὰς τριακοσίας ἀριθ. 3000, ἡ δὲ κατακύρωσις θέλει γίνει εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα τὰ πλείονα.

Ἐν Λαμίᾳ, τὴν 18 Ἀπριλίου 1841.

Ὁ κλητὴρ Γ. Σιμούλης.

[Ἐλ. 10 Ἰουλίου.] [Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 281.]

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Τριπόλει πρωτοδίκαις κλητὴρ δηλοποιεῖ, ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 20 Ἀπριλίου ε. ε. καὶ ὑπ' ἀριθ. 108 πράξεως τοῦ Κ. προέδρου τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν δι' ἧς διατάττει τὸν ὑποφαινόμενον νὰ κατάσχω καὶ ἐκποιήσω τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ Ἰωάννου Μπένου κατοίκου Κολλίνας τῆς Μαντινείας ἐγγυητοῦ τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέτου Γ. Καρακατζάνη, δραχ. 11017, τοὺς τόκους αὐτῶν καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως, μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως, κατὰ τὸ ἔτος 1835.

Ὅθεν δυνάμει τοῦ ἄρθ. 6, § 2, τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1838 Υ. Β. Διατάγματος, καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος, τὴν πρώτην κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐκτίθονται εἰς πλειστηριασμὸν τὰ κατασχεθέντα κτήματα τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐγγυητοῦ, δραχ. 11017, τὸν τόκον αὐτῶν καὶ τῶν ἐξόδων, τοῦ εἰρημένου Ἰωάννου Μπένου, ἡ κατάστασις ἐμφαίνεται εἰς τὴν παραπόδας τῆς παρούσης μου καταχωρισμένη ἔκθεσιν, τὸν πλειστηριασμὸν τοῦτον θέλει κάμει ὁ εἰρηνοδίκης, καὶ συμβολαιογράφος Καλτεζοῦντος, ὡς ἁρμόδιος ὑπάλληλος καὶ ἐπιτετραμμένος τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, εἰς τὸν διὰ τοὺς δημοσίους πλειστηριασμοὺς προσδιωρισμένον τόπον, εἰς τὸ χωρίον, Κολλίνας θέλει δὲ ἀρχίσει τὴν ἐννάτην ὥραν π. μ. καὶ θέλει τελειώσει τὴν 12 ἐπὶ μ. τῆς αὐτῆς, ἡ τιμὴ τῆς πρώτης προσφορᾶς θέλει προσδιορισθῆ παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ταμία Μαντινείας διὰ τὰ κατασχεθέντα κτήματα εἰς τὴν δευτέραν δηλοποίησίν μας, ἡ κατακύρωσις θέλει γένει εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου τοῦ σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος, κατὰ τὸ ἄρθ. 974 τῆς πολ. δικονομίας, ἡ πώλησις γίνεται μὲ μετρητά, τὰ δὲ κτήματα παραδίδονται ἀμέσως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

Ὅθεν προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνωσιν ἀγοραταὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἡμέραν ὥραν καὶ τόπον διὰ νὰ πλειοδοτήσωσιν.

Ἀντίγραφα τῆς παροῦσης νὰ τοιχοκοληθῶσιν καὶ κοινοποιηθῶσιν κατὰ τὴν ἔνοιαν τοῦ ἄρθ. 6, § 2, τοῦ ἄνω σημειωθέντος διατάγματος, εἰς τὰ παρὰ τῶν ἄρθ. 960 καὶ 968, τῆς πολ. δικονομίας διακελευόμενα μέρη, καὶ νὰ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος, ἐπιμελείᾳ τοῦ ταμία Μαντινείας.

Ἐν Κολλίνᾳ, τὴν 23 Ἰουνίου 1841.

Ὁ κλητὴρ Α. Θ. Λόξας.

Ἔπεται ἀντίγραφον τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 20 Ἀπριλίου ε. ε. καὶ ὑπ' ἀριθ. 108 πράξεως τοῦ Κ. προέδρου τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν, καὶ κατὰ παραγγελίαν τοῦ διοικητικοῦ ταμία Μαντινείας, δι' ἧς διατάττει τὸν ὑποφαινόμενον κλητῆρα νὰ κατάσχω καὶ ἐκποιήσω τὰ ἀκίνητα κτήματα ταῦ Ἰωάννου Μπενοπούλου, ἐκ τοῦ χωρίου Κολλίνας τοῦ δήμου Καλτεζοῦντος, ἐγγυητοῦ τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέτου Γ. Καρακατσάνη, καθυστεροῦντος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον δραχ. 11017, τοὺς τόκους αὐτῶν καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως, ἀπὸ τὴν ἐνοικίασιν τῶν δημοσίων προσόδων τῶν Βρουστοχωρίων κατὰ τὸ ἔτος 1835.

Ὁ ὑποφαινόμενος Ἀναγνώστης Θ. Λόξας κλητὴρ τῶν ἐν Τριπόλει πρωτοδικῶν, διορισθεὶς ἐν τῇ ἄνω μνησθείσῃ πράξει, τοῦ Κ. προέδρου τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, μετέβην εἰς τὸ χωρίον Κολλίνας, τοῦ δήμου Καλτεζοῦντος, συνοδευθεὶς μετὰ τοῦ δημάρχου Καλτεζοῦντος, Κ. Ἀναγνώστην Σακελλαρόπουλον, καὶ τῶν δύω ἐνηλίκων ἑλλήνων καὶ ἀσχέτων συγγενείας μ' ὅλα τὰ πρόσωπα ὑπογεγραμμένων μαρτύρων, σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην Ἰουνίου ε. ε. ἡμέραν δευτέραν καὶ ὥραν δευτέραν μ. μ. δυνάμει τοῦ ἄρθ. 2, καὶ 3, τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου, (5 Ἰουλίου) 1838 Υ. Β. Διατάγματος, καταχωρισμένου εἰς τὸν 25 ἀριθ. τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, συνδιασμένον μὲ τὸ ἄρθ. 957 τῆς πολ. δικονομίας, κατέσχον μίαν οἰκίαν ἀσβεστόκτιστον μὲ τὴν περιοχήν της καὶ μ' ὅλην τὴν κατασκευὴν αὐτῆς συνορευομένην ἀνατολὰς μὲ οἰκίαν τοῦ Νικολάου Δ. Μπένου, δυσμὰς μὲ τὸν Ν. Μπένον ἄρκτον δρόμον, καὶ μεσημβρίαν μὲ Σπῦρον Λεώνην, ἕνα ἐργαστηρότοπον συνορευόμενον ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη μὲ τόπον τοῦ Ν. Δ. Μπένου, μὲ οἰκίας τοῦ Παππα-Δημητρίου Νικολάου Κατζαφάνου, καὶ ἑνὸς ἡμίσεως περιβολίου εἰς θέσιν λειβάδιον, ἔχοντος ἔσωθεν καὶ διάφορα δένδρα συνορευόμενα ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη, μὲ δάση Ν. Μπένον Χαιμακάϊκα Κοτζαμπασαΐκα, καὶ δρόμον ἥμισυ στρέμμα ὡς ἔγγιστα, ἑνὸς τεμαχίου ἀμπελῶνος εἰς θέσιν φυτειὲς ἐκ στρέμματος ἑνὸς ὡς ἔγγιστα, συνορευόμενος ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη μὲ δάση καὶ ἀμπελῶνας τοῦ Ν. Μπένου, Σκυλογιάννη καὶ Νικολάου Μαρνέρη, ἑνὸς τεμαχίου ἀμπελῶνος εἰς θέσιν Τομπρὰ, συνορευόμενον ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη μ' ἀμπελῶνας τῶν Θεοδωράκη, Μαχαίρα, Ν. Δ. Μπένου, καὶ Ν. Χ. Μπένου, ἑνὸς ὁμοίου εἰς θέσιν Ὁμαλιᾶ, συνορευόμενον ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη μὲ δρόμον, μὲ ἀμπελῶνας Μακρυγιανναΐκα Σαράντον Μαρὴν, καὶ μὲ δημήτριον Κόκοραν, ἑνὸς ὁμοίου εἰς θέσιν Σογαναΐκα συνορευόμενον ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη μ' ἀμπελῶνας τῶν Θ. Μαχαίρα, Νικολάου Μπένου, καὶ μὲ προικῶον ἀμπελῶνα τοῦ Ἰωάννου Μπένου, ἓν τεμάχιον χωραφίου εἰς θέσιν Ἐκουριὲς, ποτιστικὸν ὡς ἔγγιστα στρέμματος ἑνὸς καὶ ἡμίσεως συνορευόμενον ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη, μὲ ποταμὸν, μὲ χωράφια τοῦ Στάθη Πετρούλια, καὶ μὲ χάνδακα Κατζοφαναΐκα, ἑνὸς ὁμοίου χωραφίου ξηρικοῦ εἰς θέσιν κλῆμα, ὡς ἔγγιστα στρέμματος ἑνὸς, συνορευόμενον ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη, μὲ ῥεῦμα, δάσος, μὲ ἀγροὺς τοῦ στρατιγοῦ Γιαναΐτου, καὶ Γεωργακοπούλων, καὶ ἐπὶ δέκα ῥιζῶν ἐλαιῶν εἰς θέσιν Κάμπον, συνορευόμενον ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη μὲ χωράφια τοῦ Α. Χρυσάνθου Δ. Τσουμάνην καὶ Γιουρνταίων, τὰ ἀνωτέρω κατασχεθέντα κτήματα τοῦ ἐγγυητοῦ Ἰωάννου Μπένου, ὑπάρχουν ἐντὸς τοῦ δήμου Καλτεζούντος, καὶ ὑπὸ τῶν ὁρίων τοῦ χωρίου Κολλίνας τὰ ὁποῖα ἐκτιμήθησαν παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς μὲν τὴν οἰκίαν δραχ. 1800, τὸ ἥμισυ περιβόλιον δραχ. 300, τὸν ἀμπελῶνα εἰς τὴν φυτειὰν δραχ. 288, τὸν ἀμπελῶνα εἰς Τομπρὰν δραχ. 150, τὸν ἀμπελῶνα εἰς θέσιν Ὁμαλιᾶ δραχ. 150, τὸν ἀμπελῶνα εἰς θέσιν Λαγαναΐκα δραχ. 50, τὸ χωράφιον εἰς θέσιν Σκουριαῖς δραχ. 250, τὸ χωράφιον εἰς θέσιν Κλῆμα δραχ. 200, καὶ τὰς ἐλαίας δραχ. 200, ὁ δὲ διοικητικὸς ταμίας Μαντινείας θέλει προσθέσει τὴν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου τιμὴν εἰς τὴν δευτέραν δηλοποίησιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐγγυητοῦ Ἰωάννου Μπένου, θέλει γίνει σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθ. 6, § 2, τοῦ προμνησθέντος Β. Διατάγματος ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμον.

Ὁ εἰρηνοδίκης Καλτεζοῦντος θέλει διατάξει τὸν πλειστηριασμὸν τῶν ἀκινήτων κτημάτων συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας.

Ἡ παροῦσα ἔκθεσις συνταθεῖσα παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος, καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπήκοον τοῦ δημάρχου καὶ τῶν μαρτύρων, προσυπογράφεται παρ' αὐτῶν καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος παρόντος τοῦ ἐγγυητοῦ, ἥτις ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ.

Ἐν Κολλίνᾳ, τὴν 23 Ἰουνίου 1841.

Ὁ δήμαρχος Α. Σακελλαρόπουλος.

Οἱ μαρτύρες Βασίλειος Μπαστούνης, Δημήτριος Κόκορας.

Ὁ ἐγγυητὴς τοῦ ὀφειλέτου Καρακατζάνη Ἰωάννης Μπενόπουλος.

Ὁ κλητὴρ Α. Θ. Λόξας.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.